Tehillim-Psalms for the Ages (Chapter 28)

3/19/14

Rabbi Shmuel Silber rabbisilber@suburbanorthodox.org

תהלים פרק כח

א לְדָוֹד אֵּלֶיךְ יְהֹּלָה | אֶקְרָא צוּרִי אַל־תָּחֶרֶשׁ מִּמָנִי פֶּן־תָּחֲשֶׁה מִמֶּנִי וְנִמְשִׁלְתִּי עִם־יִוֹרְדֵי בְוֹר: ב שְׁמֵע קּוֹל אָחֲנוּנֵי בְּשַׁרְּעִי אֵלֶיךְ בְּנָשְׁאֵי יָׁדִי אֶל־דְּבֵיר קָּדְשֶׁךְ: ג אַל־תִּמְשְׁכֵנִי עִם־רְשִׁעִים וְעִם־פּּצְלֵּי אָנֶן דּבְּרֵי שָׁלוֹם עִם־רֵעֵיתֶם בְּלָא יִבְינִה בָּלְבָבֶם: ד תָּן־לָתָם בְּפָעֲלָם וּכְרֶע מֵעַלְלֵיתָם בְּמָעֵשֵׁה יֵדִיהָם תֵּן לְתָם הָשֵׁר גְּמוּלֵם לְהָם: ה בְּי לְא יִבִינוּ אֶל־פְּעֻלְּת יְהֹנָה וְאֶל־מִעְשֵׁה יֵדִיוֹ יֶהְרָטֵם וְלָא יִבְנֵם: וֹ בְּרָוּה יְהֹנֶה כִּי־שְׁמֵע קְּוֹל תְּקְנוֹ יְבִילְם וֹנְלָא יִבְנֵם: וֹ בְּרָוּה יְהֹנָה כִּי־שְׁמֵע קְּוֹל תְּבְי וְמָעְלוֹ לְבֵּי וְמָלְא יִבְנֵם: וֹ בְּרָוּה יְהֹנָה עִּו־לָמֵוֹ וּמְעוֹי הָנִה יִיהֹנָה עִּי־לָמֵל וּמְּעוֹי וְיִבְעְלוֹ לְבֵּי וְמִשְׁלֵוֹ לְבֵּי וְמִלְּא יִבְנִה: ז יְהֹנֶה עִּי־לְמָה בָּלְבִי הְּבָּרָף אֶת־עַבֶּלְּ וּבְּעוֹי וְיִבְּבְּי וְמִילְים לְמָב בְּיִבְי בְּשִׁרְיוֹ הְבָּרָה יִהְנָה עִּי־לְמָת מְשִׁיחוֹ הְנִא: ז יְהֹנְה וְ עָזִי וּמְהְנִה בְּיִּ בְּיִּבְרְ אִבְּי בְּלְּה בְּלִים לְּבֶּעְ מִוֹיתְוֹ הְנִבְיּ בְּעִבּי וֹ בְּנִבְיוֹ בִּיְעִבּי וְנְבִיי בְּעִבּים וְנִבְיּוֹ בְּיִשְׁתִּים בְּבּיים בְּיִבְיּים בְּבִי בְּלִים לְנִבְיוֹ וְלְה בְּבִּי מִי יְלְנִי בְּבְיוֹי בְּיִבְּתְּה בְּיִבְיִם לְנִבְיוֹ בִיּיְבְים לְנְבְיים בְּבְיוֹם בְּנִבְיּים בְּבָּים בְּיִּלְם בְּנְבְיִים וְנְלְבְּיִעְבִיי ז יְהֹרֶב ה בְּיִבְיה בָּוֹי בְּתְּבְים בְּבָּבְי בְּיִים וְנִבְּיוֹ בִּי בְּיִבְים בְּעָלִם וְנְבִים וְנִבְּמִי בְּיוֹי בְּיוֹבְייִם בְּבִּי בְּבְיוֹי בְּרִיהְיִים בְּיִבְיּים בְּעִים בְּבְּבִי בִּיְיבְבִי בִּייִיבְנִבּי בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיבְים בְּבְיוֹבְייִים בְּיִבְים בְּיִנְבְיוֹי בִּיים בְּיוֹיבְים בְּיוֹנְיתְיוֹי בְּיים בְּיוֹיוֹבְיי בְיוֹבְיי בְּיוֹבְיי בְּיוֹבְיי בְּיוֹבְיוֹי בְּיוֹבְיי בְּיוֹבְיי בְּיִבְּיוֹם בְּי

1. Of David. To You, O Lord, I call. My Rock, do not be deaf to me, lest You be silent to me, and I will be likened to those who descend into the Pit. 2. Hearken to the voice of my supplications when I cry out to You, when I lift my hands towards Your Holy Sanctuary. 3. Do not cause me to be drawn with the wicked or with those who work iniquity, who speak peace with their friends but evil is in their heart. 4. Give them according to their deeds and according to the evil of their endeavors; according to the work of their hands give to them; return their recompense to them. 5. For they do not understand the works of the Lord or the deeds of His hands. He shall break them down and not build them up. 6. Blessed is the Lord, for He has heard the voice of my supplication. 7. The Lord is my strength and my shield; my heart trusted in Him and I was helped; my heart rejoiced and I will thank Him with my song. 8. The Lord is strength to them and He is the stronghold of the salvations of His anointed. 9. Save Your people and bless Your inheritance, and tend them and elevate them forever.

Approach #1:

2. The Hirsch Psalms: Chapter 28

V. 1. דודל. This chapter is the final psalm in the series beginning with Psalm 24 that bears the superscription of דודל and which expresses some of the simple thoughts and emotions which David experienced during his eventful life. Psalm 28 is a recapitulation of the motives expressed separately in Psalms 26 and 27. This psalm is a short song in praise of the strength and power that can be derived from the awareness of an intimate relationship with the Lord and His Law, a boon which proves its efficacy so gloriously and blissfully even in the midst of trouble and direst peril. This feeling must naturally grow more intense within David's heart in view of his position among his people.

3. תלמוד בבלי מסכת מגילה דף יד עמוד א

ואין צור כאלהינו – אין צייר כאלהינו. אדם צר צורה על גבי הכותל ואינו יכול להטיל בה רוח ונשמה קרבים ונשמה קרבים ובני מעים, אבל הקדוש ברוך הוא צר צורה בתוך צורה, ומטיל בה רוח ונשמה קרבים ובני מעים.

Approach #2:

4. רד"ק תהלים פרק כח פסוק א

(א) לדוד אליך ה' אקרא. גם זה המזמור מענין המזמור שלפניו, שקורא אל ה' שיתן שאלתו

להשקיטו מעסקי העולם ולהניח לו שיהיה פנוי להתעסק בצרכי הנפש שהיא עבודת האלהים, ובזה יכופרו עונותיו שעברו ותקרב נפשו אל האלהים.

Approach #3:

5. מלבי"ם תהלים פרק כח פסוק א

(א) לדוד, מזמור זה נתיסד נגד פועלי און אשר דברו אתו אחד בפה ואחד בלב, נראו כאנשי עצתו ובסתר כרו עליו רעה ונוקשו אח״כ ונפלו בפועל כפיהם, כי ה׳ שמרו וגם שמר את ישראל מבא בדמים, ולא התבאר אם היה זה בעת שחרשו הזיפים עליו רעה או אנשי קעילה, או נגד אחרים משונאיו כמו שבע בן בכרי, כי התפלה תוכל להתפרש נגד כל אלה חורשי רעה: אליך ה׳ אקרא, כי נגד האויב הנסתר קשה יותר להשמר מפניו, ורק ה׳ היודע נסתרות הוא רב להושיע נגד אלה חורשי רעה בסתר, לכן צורי אל תחרש ממני, כי אם תחשה ממני הלא אהיה נמשל עם יורדי בור, ולכן.

Approach #4:

6. זרע יעקב

בח (א) לרוד אליך ה' שפורע מעש מפע ונאמן לפרע שכרי הטוב בעה"ב אקרא להיוח צורי מחפה כי חבא על שכרי לפניך לשלם מפע משכר מע"ע שלי גם בעה"ו כי פן חמשה ממני מלשלם כלל בפה"ו זממשלהי עם יורדי בור אהי" נמשל לרשעים ממש שנענשי כעה"ו ובעה"ב : (כ) שמע קול חחנוני והדבור אין בהם

Approach #5:

7. רד"ק תהלים פרק כח פסוק אַ

... ואמר: צורי אל תחרש ממני, מלשמוע אל שאלתי, כי יראתי, פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור, פן אהיה כמו הרשעים יורדי גיהנם שתלך באבדון נפשם במותם. ומלת תחרש כמו תשתוק, כלומר: שתעשה עצמך כחרש שלא תשמע ולא תענני בתפלתי, וכן פן תחשה, כמו (קהלת ג, ז): עת לחשות:

8. אלשיך על תהלים פרק כח פסוק א

א. (א) לדוד אליך ה' אקרא וכו'. הנה אומרו תחרש הוא שהוא כמחריש בלבד, אך אומרו פן תחשה הוא יותר שתיקה גדולה הימנה, שאין צריך לומר שאינו עונה את הקורא אותו, כי אם גם רואה שמצרים את קוראו ושותק ... והוא כי אם שני אוהבי המלך יבאו לפניו לשאול איש איש שאלתו ובקשתו, והמלך ידע טרם ידברו שאלת כל אחד, וגמר בלבו למלא חפצם, ולאחד יאמר אל תדבר דבר כי הלא טרם תקרא עניתיך, ולשני יקשיב וישמע כל דברי שאלתו, את מי משניהם אוהב יותר, הוי אומר את השני, כי גם שתאותו נתן לו משתעשע בדברו אתו ... וזה אחשוב בפסוק "והיה טרם יקראו ואני אענה" ואתן לו תאותו, ועם כל זה "עוד הם מדברים" בתפלה "ואני אשמע", ולא אומר להם החרישו ממני כי כבר עניתי אתכם, שהוא כי אשתעשע בשמיעת קולכם:

ב. וענין זה יאמר גם פה, שאומר אליך ה' אקרא שעדיין לא קראתי כי אם שאקרא, שהכינותי עצמי לקרוא ולומר צורי שהוא התחלת התפלה, מיד טרם הקריאה אל תחרש ממני מלענות ולגזור הצלתי, פן ימשך שבבלתי ראות סימן שעניתני אפסיד הבטחון ואתייאש ואחטא בזה, באופן שגם תחשה ממני בהצר לי אויבי ואפול בידו, ונמשלתי בעיני הרואים עם יורדי בור, כי יאמרו כי עונותי לכדוני

ויחטאו לה׳. ואחר שעניתני טרם אקרא, אל תמנע מלשמוע שועתי אחרי כן, כי אם (ב) שמע קול תחנוני. ולא אמר תחנוני כי אם קול תחנוני, כלומר בזמן שאני משוע שהוא מצרה לי, גם שתשית לכך להשתעשע לשמוע תפלתי, אל תדקדק עמי בכונתי אם היא שלמה אם לאו, כי אם שמע הקול עם שהלב אינו מכוין כראוי. וגם בנשאי ידי כו׳, שעל ידי כן יוודע כי דבורי וידי שלמים הם, כי לא היה לי אחד בפה ואחד בלב, וגם ידי לא פעלו עולה, שעל כן נשמע קולי בנשאי ידי:

Rabbi Moses (Maharam) Alshech was born in Turkey in 1507, and died sometime after 1593. Alshech came from a family of Spanish origin. He emigrated to Israel and settled in Safed, where he became a dayyan in the rabbinical court headed by Rabbi Joseph Caro.